

[Dahlgaard.]

ste sted og det mest umotiverede punkt for regeringen at sætte ind på.

Visselig giver vor økonomiske situation anledning til agtpågivenhed, men det er nok de indre økonomiske områder, man skal sætte ind på for at genskabe langsigtet økonomisk balance. Perspektivplanen pegede på det uholdbare i en stor og voksende kort gæld til udlandet, men den pegede samtidig og efter mit partis opfattelse med rette på, at det er en række indenlandske faktorer, der er skyld i den manglende økonomiske balance, herunder først og fremmest den meget stærke vækst i de offentlige udgifter og de store subventioner til boligforbruget. Det foreliggende lovforslag synes jeg nærmest tyder på, at regeringen letsindigt prøver at komme uden om denne problemstilling.

Lovforslaget om en midlertidig importafgift er netop et forslag af den art, som ikke bør fremsættes i et land som Danmark, afhængig som vi er af frie og velordnede samhandelsforhold med omverdenen. Vi skal ikke følge de dårlige eksempler, som gives i udlandet. Finansministeren henviser til England, der har haft midlertidig importafgift, og USA, som har det stadig væk. Tværtimod har vi den største interesse i, at international retsbevidsthed, og det gælder også, når det drejer sig om økonomiske forhold, ikke undergraves. Er regeringen virkelig ikke bange for, at den ved at fremsætte et lovforslag som det, der her er tale om, ligefrem giver anledning til mistillid til Danmarks økonomi? En mistillid, der trods de velkendte problemer, vi har, ikke er baggrund for.

Jeg giver ikke noget for aftrappingsordningen, hvorefter den midlertidige importafgift gradvis skal fjernes i løbet af 18 måneder. Da vi i 1932 indførte valutacentralen eller Nationalbankens licenskontor, som det dengang hed, skete det ved en midlertidig lov gældende for 3 måneder, og denne lov blev forlænget med 3 måneder ad gangen gennem temmelig lang tid, indtil man efterhånden gik over til at forlænge den for et år ad gangen. I alt varede disse restriktioner i 28½ år.

Importrestriktioner af den art, der her er tale om, hører netop til de fænomener, som vi må anstrenge os for at medvirke til ikke

forplanter sig i international handelspolitik. Det er vel nok Sverige, der vil blive ramt hårdest af regeringens lovforslag, og i Sverige kæmper man, som vi alle ved, med arbejdsløshedsproblemer, som det vel ikke kan være vor opgave at gøre vanskeligere. Det kunne være interessant at få at vide, det kan vi måske få at vide i udvalget, om regeringen har været i forbindelse med den svenske regering, før dette lovforslag er fremsat i folketinget.

I forhold til EFTA og GATT vil lovforslaget volde problemer. Det gøres der opmærksom på i forslaget bemærkninger. Mon ikke også lovforslaget vil farve vore forhandlinger med fællesmarkedet om optagelse? Jeg tænker her igen på, at lovforslaget jo ikke netop hører til dem, man opbygger international tillid med.

Finansministeren siger, at regeringen foreslår dette, for man vil ikke gå skattevejen. Ja men, hr. finansminister, dette er jo at gå skattevejen. Finansministeren siger, at man foreslår dette, for man vil ikke komme med importregulering. Ja men hr. finansminister, dette her er en form for importregulering.

Formanden: Personlig tiltale er ikke tilladt.

Dahlgaard: Statsministeren har netop sagt, at kronens paritet skal fastholdes. Dette lovforslag anfægter ikke kronens paritet, men det er et forslag, som jo ikke er helt ubeslægtet med devaluering.

Regeringen sætter med dette forslag ind på vores forhold til udlandet i vores økonomiske problematik. Vores økonomiske problemer er imidlertid først og fremmest indre økonomiske balanceproblemer. Regeringen sætter med sit lovforslag ind med en forholdsregel, der efter sin natur er midlertidig i sin karakter. Ja men vore vanskeligheder er først og fremmest af langsigtet karakter. Der er ikke brug for panikhandlinger, men for, at regeringen prøver at opbygge tillid til, at den vil føre en forstandig økonomisk politik på lang sigt.

Jeg synes, regeringen skulle have startet med at tage de drøftelser med erhvervslivet og arbejdsmarkedet, ikke mindst arbejdsmarkedet, som statsministeren har bebudet i sin redegørelse her i dag, og som også det radikale venstre har anbefalet i sin publika-